

Л. Д. Федорова

Пустовіт Георгій Гаврилович

ПУСТОВІТ Георгій Гаврилович (25. 01. 1941, Київ — 15. 07. 2018, там само) — скульптор. Син [Гаврила](#), брат [Сергія](#) Пустовітів, чоловік *Л. Федорової*. Член НСХУ (1971). Закінчив Київський художній інститут (1964; викладачі [І. Макогон](#), [О. Олійник](#)). Від 1966 — скульптор Живописно-скульптурного комбінату в Києві. Створював скульптурні роботи різних жанрів — від малих форм (медалі, плакетки) до великих монументальних композицій — пам'ятників. Захоплювався також графікою та живописом. Його твори вирізняються глибоким зануренням у форму, станом рівноваги й спокою, пластичністю та чистотою форм, синтезом графічної лінії, живописної гри світла й тіні. У творах виявляв приховану внутрішню силу матеріалу, намагався досягти максимальної завершеності.

Найулюбленіший жанр П. — портрет, у якому він прагнув не лише відобразити характерні риси портретованого, а й творив «нову» особистість. Учасник міських, всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних мистецьких виставок від 1968. Персональні — у Києві (1992, 2012 — родинна, 2019 — посмертна). Деякі твори П. зберігаються у Національному музеї Т. Шевченка, Національному музеї літератури України, Історико-меморіальному музеї М. Грушевського (1992 передав численну колекцію меморіальної грушевськіани; усі — Київ), Державному історико-культурному заповіднику м. Дубно (Рівненська обл.), Луганському художньому музеї, музеях та приватних збірках Канади, Німеччини, РФ.

Фотоілюстрації

Основні твори

станкові скульптури — «Гайдамака» (1967), «Леся Українка» (1969 і 1971), «Хома Брут («Вій»)» (1968), «Валерія», «С. Пустовіт» (обидві — 1969), «Еней» (1969 і 2000-і рр.), «Бригадир монтажників ЧАЕС Роман» (1973), «Дак», «Дзінтарі» (обидві — 1974), «Лучниця» (1975), «Спостерігач», «Кобзар» (обидві — 1976), «Трудовий семестр» (1977), «Меркуціо», «Тенісистка» (обидві — 1978), «І. Драч» (1979), «Жниця», «В. Денисенко, учень М. Грушевського» (обидві — 1970-і рр.), «Вернісаж (пам'яті Ігоря Григор'єва)» (1980), «Лучники», «Егле — королева вужів», «Академік А. Кримський» (усі — 1984), «Дощ» (1989), «Шевченко. Седнів. 1846 р.» (1990), «М. Грушевський» (1991), «Торс», «Крізь терни до зірок (обидві — 1992), «Міжконфесійний діалог», «Скорбота (індустріалізація 1933)», «Ню» (усі — 1994), «Усе бачить та мовчить» (1995); «Брати (Клички)», «Віталій Кличко», «Володимир Кличко», «Змій-спокусник», «Ескімо», «Восьминіг» (усі — 2000-і рр.), «Даная» (2016); «Наполеон» (2017); пам'ятники — воїнам-односельцям, які загинули під час 2-ї світової війни, в с. Горбанівка Вінницького р-ну Вінницької обл. (1967), с. Малейки Гомельської обл. (Білорусь, 1970), загиблим воїнам 41-ї стрілецької дивізії в с. Блощинці Білоцерківського р-ну Київської обл. (1983), меморіал загиблим льотчикам-випробувачам в Києві (1980-і рр.), архієпископу Луці (Войно-Ясинецькому) в Сімферополі (1997); пам'ятні знаки — на честь визволення Лохвиччини (м. Лохвиця, нині Миргородського р-ну Полтавської обл., 1973), Герою Радянського Союзу Г. Короленку в Черкасах (1983); медалі — «Північно-Кримський зрошувальний канал» (1974), «Вода — це життя» (1976), «Прип'ять» (1970-і рр.), «М. Дерегус» (1999); меморіальні дошки — М. Грушевському в Києві (1991), В. Вишиваному (Відень, 1998), академіку Є. Федорову в Києві (2009); паркова скульптура «Козак Мамай» (1998).

Рекомендована література

1. Склярєнко Г. Три художники з родини Пустовітів // Образотворче мистецтво. 2012. № 3—4;
2. Георгій Пустовіт. 1941—2018. Скульптура. К., 2019.

Бібліографічний опис:

Пустовійт Георгій Гаврилович / Л. Д. Федорова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883941>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).